

10 jaar heemkring: vergadering 1 oktober: verslag

1° Lezing Bruno De Wever:

- Er wordt voorgesteld om de lezing te laten doorgaan op een vrijdag, eind september 2021. Moet uiteraard passen in de agenda van Bruno.
- Locatie: een kerk of de nieuwe aula van de boerderij van het OCMW.
- Felix volgt dit verder op

2° Erfgoedapp

- We kregen een positieve reactie van UGent (zie bijlage), de studenten moeten ons wel nog selecteren. Eind oktober weten we meer.
- Wouter heeft reeds verschillende ideeën die best verder besproken worden met de studenten.
- De technische aspecten worden best opgevolgd door Wouter en Erik, inhoudelijk zullen de taken verder verdeeld worden.

3° Gazet van Campenhout

- Zie als bijlage de editie van 5 oktober 1913 (voorblad)
- Wordt uitgewerkt in de stijl van toen
- Verspreiding: digitaal en op aanvraag op papier + winkels, toeristische dienst.
- Actueel nieuws + nieuws van vroeger + advertenties van toen (openbare verkoop, schaarhout,...)
- Hugo neemt met Willy contact op om zijn visie beter te kennen

4° Fotoalbum

- Erik gaat de foto's van de huidige toestand maken, Jean-Marie levert de oude foto's aan.
- Het formaat zal hetzelfde zijn als van het jaarboek, in kleur en +/- 120 bladzijden
- Aan de RvB wordt de vraag gesteld of er in 2021 een jaarboek en het fotoalbum zal uitgegeven worden
- Inhoudelijk zal het niet alleen om gebouwen gaan, ook klasfoto's, landbouw (paard – tractor), straatzichten, begrafenis, markante Kampenhoutse koppen,... Het is vooral de bedoeling om het contrast tussen vroeger en nu in de verf te zetten.
Er kan ook per thema gewerkt worden, bijvoorbeeld kappelletjes: we zouden een verdwenen kapel, een recente kapel en een oude gerestaureerde kapel samen kunnen behandelen.
- Alle deelgemeenten moeten aan bod komen

Verdere afspraken:

- Inventarisatie notarisakten: er wordt verder gepeild naar interesse van leden om de gegevens van fotokopieën over te schrijven in een Word bestand. Paul stuurt een e-mail zodat duidelijker wordt wat er juist verwacht wordt.
- Lessen oud-schrift. Zullen hernomen worden in 2 groepen van 10 personen. Hugo informeert bij Gerry om te zien welke zaal op welke tijdstippen beschikbaar zijn. Afhankelijk van zijn antwoord zal Paul een e-mail sturen naar de cursisten.

Volgende vergadering van de werkgroep: 15 oktober om 19u00 in zaal Bach van de Kunstberg.

Hugo Schoevaerts

DE GAZET VAN CAMPENHOUT

GOD, TAAL EN VADERLAND

Nieuws & aankondigingsblad verschijnende elken Zondag

Abonnementprijs: per jaar 2,50 frank Vooraf betaalbaar	Men abonneert zich op alle postkantoren des Rijk. Het blad bezoudt zich het recht voor aankondigingen te weigeren	DRUKKER-UITGEVER Jan Hahn-Van Mol CAMPENHOUT	Alle bijdragen voor het blad moeten DONDERDAG 's avonds zijn toegekomen. Ongeteekende brieven worden niet aangenomen.	Aankondigingen 10 centimes de regel. Tusschen nieuws 25
---	--	---	--	--

De Pachten.

Wij vestigen de aandacht onzer lezers op het volgende: Daar er op verschillende wijze uitlag gegeven wordt aangaande de toepassing der laatst gestemde noutlasten, onder andere voor wat de pachten of huurcelen aangaat, is het noodig de volgende inlichtingen, in 't ministerie van financiën ingewonnen, ruchtbaar te maken:

Wanneer eene pacht aangegaan wordt door onderhandse akt, zooals dit over 't algemeen gedaan wordt, en dat de eigenaar het onroerend goed komt te verkoopen, dan kan de huurder die zijnen pachtbrieff niet heeft laten registreren, door den koper uitgegeven worden. Art. 1743 van het Burgerlijk Wetboek zegt dat dieldijk.

Tot hiertoe hebben de belanghebbenden, op weinige uitzonderingen na, het gevaar van uitgedreven te worden verkozen, wat geen kleinigheid is, liever dan te betrekkelijk aanzienlijke rechte te betalen, die registratie meebracht.

Sinds de wet van 30 Augustus 1913, kan de pacht of huurcel geregistreerd worden tegen betaling van eene kleinigheid: 50 centimes, indien de jaarlijkse huurprijs de 500 frank niet overtreft; 1 frank indien hij de 2000 frank niet bereikt; 2 frank tot aan de 10.000 frank, en 3 frank tot boven de 10 duizend frank.

Elke huurder kan bij gevolg aan zijn huurcel eene algeheele uitvoering verzekeren, mits eene onbeduidende taks te storten.

Zelfs de huurders die voor de maand Augustus 1913 een huus of land gehuurd hebben kunnen, tot den 14 Maart 1914, aan de tarief der nieuwe wet hunnen toestand regelen.

Voegeu wij erbij dat het voorzichtige is de huurcelen te laten registreren. Inderdaad, voortaan zullen al diegenen die zullen verzuimen hun huurcel, binnen de drie maanden na de ondertekening, aan de registratie te onderwerpen eene boet van 20 frank moeten betalen. Er dient aange-merkt te worden dat deze boet niet alleen door den huurder, maar ook door den eigenaar zal verschuldigd zijn.

Opgeliet dus!

KLEINE GAZET

Hoe de sneelheid van het ralen in de laatste drie eeuwen toegelomen is.

Bij het begin van de regering van Lodewijk XIV had een postkoets 358 uur, of bijna 15 dagen noodig, om de reis van Parijs naar Bayonne te volendigen. In dit tijdsverloop kon dit slechts in den zomer, terwijl in den winter de reis steeds minstens 18 dagen duurde.

Omstreeks den tijd van groote revolutie, dus in het midden van de tachtiger jaren der 18de eeuw, waren de straten en de zekerheid, dat men, van paarden verwisselen kon, zoozoo verbeterd, dat de reis tusschen de beide plaatsen in

200 uur kon worden voltrokken. Omstreeks 1814 hadden meerdere vervolmakingen den reistijd van 16 uren verminderd. In het jaar 1834 werd de postdienst van boven opnieuw georganiseerd, wat de verbazingwekkende toestand bracht, dat reizigers slechts in 24 uur van de Zuid Franche stad naar de hoofdstad konden reizen. Toen was zonder twijfel het snelheidsrecord van een openbaar vervoermiddel niet paarden als trekkracht, bereikt.

Toen de spoorwegen ingevoerd waren, legden in 1854 de beste treinen dezen afstand in 27 1/2 uur af. In het jaar 1887 was die tijd tot 14 uur 51 minuten, in 1892 tot 13 1/2 uur en in 1907 tot 9 uur 29 minuten teruggebracht.

Op den 27 April l. l. nu heeft de vlieger Maurice Guillaux met zijn eendekker voor een tocht van Biarritz naar Villacoublay, niet tegenstaande een tusschenlanding te Bordeaux, slechts 5 uur 58 minuten noodig gehad, dus slechts een zestigste gedeelte van den duur, die zulke een reis van de tijd genooten van Lodewijk XIV vorderde.

— **Lenne:** «Mijn zoon heeft aan twee hoogeschoolen gestudeerd.

Wille: «Mijn kalf heeft melk gedronken van twee koelen, en 't werd hoe langer hoe groter kalf.

De prijs der kolen

Een nieuws, bij het naderen van den winter, en dat veel genooten zal doen in de huishouding; de koolmijnvereeniging van Bergen heeft besloten den prijs der kolen fr. 1,50 per ton te verminderen.

— **'t Is toch vreemd!** Ze zeggen dat Geuzenlambik veraterkt, ik nu vandaag al twintig pinten gedronken heet, en ik niet meer op mijne beemen staan.

Het Weder.

Wij lezen in verscheidene dagbladen 't volgende over het weder.

« Er is reeds zeer veel gesproken, geschreven en gewreven geweest over het weder. Meest allen beweeren dat het de nieuwe maan is die 't weder leidt en gebuikt; maar zij bedriegen zich. Het is 't laatste kwartier dat 't roer houdt. Vijftig jaar ondervinding leerde ons zulke en die les ontvingen wij van eenen oudman, die don gang van 't weder zijn leven lang had opgemerkt en aangeteekend, en die 't ook had aangeleerd van eenen even stokouden bespeuder.

Het laatste kwartier duurt ruim zeven dagen en is nu begonnen sinds dinsdag van verleden week en is maandag gefindigd.

Is 't goed weder binst geheel het laatste kwartier, dan zal de geheele volgende maan, gedurende dus de nieuwe en volle manen en 't laatste kwartier, omtrent eene maand, het weer goed zijn. Is 't laatste kwartier half goed en half slecht, zoo ook zal de volgende maar half en half zijn; is 't slecht, 't zal ook geheel 't maanschijn slecht wezen.

Tot slot dus, wij hebben nu een allerprachtig weer gedurende 't laatste kwartier; en daar 't goed gebleven is tot maandag avond, zoo mogen wij eenen nieuwen zomer verwachten tot 22 oktober.

Laat ons hopen dat die voorspellingen zullen beter zijn dan van oude generals of majoor.

Wat te doen als men zijne horloge verloren heet en het nergens terugvindt?

Men loopt dan een weg van een uur gaans, dan heeft men een uur werk.

Terg onder de wapens

De militanten des klas van 1910 zullen voor drie weken terug onder de wapens worden geroepen, namelijk op de volgende datums: 2 Januari, 28 Januari en 28 Februari.

GEDACHTEN

Wie een livret wil dragen, heeft nooit kleederen te kort.

Het leven gaat voorbij met onbewust een doel na te jagen, dat men altijd bereikt; den dood.

Van dichtbij gezien bestaan er weinig menschen of zaken, die zijn voor wat men in de verte had genomen.

Een verliefde is een man die, in zijn drift om te bezitten deze die hij bemint, zich zelve niet meer bezit.

Eene vrouw is een uurwerk, dat ten achter loopt van al 25 jaar.

— **Bas Kimpé.**

Van alles wat

Ten einde in 't vervolg geen abuizen meer te begaan, zette men altoos de flesch met wijwater en met azijn ver genoeg van elkander, zoodende zal men 't wijwater niet met azijn vallen, en 't wijwater op zuurkool gieten, gelijk zulks dezer dagen ergens gebeurde! Bericht aan die 't aangaat.

— De nagelen van een mensch van 70 jaar zijn niet minder dan 186 maal vernieuwd geworden. Indien nu iedere nagel eene lengte had van 11/4 centimeter, dan zou de totale lengte voor iederen vinger 2,32 meters zijn. En dat is nauwelijks onze teenen in verhouding dezelfde lengte hadden, dan zouden wij 'n aardige soort spijn zijn!

— Het nieuwe schooljaar is wederom begonnen en zoo ook zijn de appellieuen minder in getal, zei pachter Vijn-gaart, en hij bezek met 'n bedrukt gezicht zijne fruitboomen, die in erbarmelijken toestand waren. De kleine kleuters van 3 en 4 jaar, nog maar pas moeder's schoot ontglippt, dobberen gaarne en ongaarne op de bewaarschool al, en 't gaat er soms net gelijk op 'n varkensmarkt; geschreeuw alhier, geschreeuw aldaar. «Zou waarlijk onder dat wolke niet hij zat in een mierenest. Zou 't niet de koolmijnvereeniging van Bergen de kolen 1,50 per ton atgezet heeft? Dat zal niet zonder veel blijdschap vernomen worden en wat meent, 't kan licht gebeuren dat de oudere mijnen nu ook gedwongen zullen zijn om hunne prijzen warre te verminderen.

Jonkmans, die nog niet met geluk, 'k wil zegge, het geluk heb 'n vrouw te bezitten, maar die misschien er aan denken, om er eene te krijgen, leen het volgende eens met aandacht en leek het diep in uwen koken: «Het uit liede-trouwt, krijgt eene huwvrouw, wie uit ecracht trouwt, eene dame en wie om gelik trouwt, krijgt eene meesteres.

— Wanneer gij ziek zijt, zal uwe vrouwe u verzorgen, en uwe meesteres zal naar uwen toestand laten vernemen. Wanneer gij sterft, zal uwe vrouwe u beweenden, uwe dame zal zich boklagen en uwe meesteres zal uwen rouw gaan.

— Wat moeten wij daaruit besluiten, vroeg de schoolmeester van zijne leerlingen, nadat hij hen gesproken had over de goede hoedanigheden van sommige vogels: «Dat er zijn die zoo bliksoms hoog houden, meester» antwoordest Jantje, terwijl 't hem blijkaar aan de vingers jeukte.

De Burgemeester van zeker doop had de gewoonte des zondags in de kerk te slapen en dat ging de Hoer pastoor wat tegen. Hij had daarom een middel bedacht om den burgemeester van die kwaal te genezen, zonder hem daarom erg in zijne oor te kwetsen. Zekeren Zondag nu, als de pastoor weer op den predikstoel stond en hij de burgemeester volgens gewoonte slapende zag, sprak hij: «Bemide christene!» zei hij, ik verkeer in grooten strijd; spreek ik te stil, dan kunnen zij, die aan het eind onder de orgelpijpen ziten, mij niet hooren, en spreek ik te hard, dan maak ik onzen burgemeester wakker. 't Schijnt dat Mijnheer Pastoor list goede gevolgen gehad heeft, want noot zag men den burgemeester in de kerk nog slapen.

Brief uit Oost-Indië

De Indiaansche barbier.

Meest alijd komt men den indiaansche barbier tegen op openbare plaatsen en straten, waar hij, zooals alle ambachtlieden in Indië, zijnen stiel uitoefent. Men herkent hem aan den lederen zak dien hij veraf nê op zijnen rug draagt. Ontmoet hij iemand die geene zoo bediend is, hij zet hem op zijn kleermakers neer, en de klant komt voor hem zitten in dezelfde houding.

In 't oer, twee drie is 't zak open en telser stuk gereedschap wordt ten toon gesteld. Eerst een groot mes dat beter zou van pas konnen in eenen bondouwerwinkeld; dan een houten kam grof getand, eene ruwe schaar, een spiegel en een zeeppotte zonder zeep; daarna eene kleine tong die dienen moet om verdoelde haarpijpen uit te rukken en aplaters uit handen en voeten te trekken (dat is ook barbierstiel); eindelijk twee ijzerkens en een klein mes om kloenen open te steken en nylagsels uit te rukken!

Nu gaat hij aan 't werk. 't Zal lastig zijn want hij heeft voor hem 'nen Hindu, en een Hindu's hoofd, wordt gebret en al geschoren, uitgeuomen een klein plaatsken van boven waar hij eene lange haarkleef laat groeien.

Indien men tegen het wachten heet en tijl de koop. Met een klein mes onder de vingers geraakt het lid gereed.

No. trekt hij zijn mes af met hem aan scheren en schijp het het haar be-groot onder de vingers. Nu en dan nog eens wat gekogen, den uitlag de gestaan. Althans aan wordt het hoofd geschoren en klaar. Men zijnen eigen overtuigen over het welgeleken zijn hoofd is eften gelijk een marmer en blinkt als een billardbol.

Op zekeren dag wilde ik die indiaansche scheerwijze eens beproeven. Misschien, zoo dacht ik, kan ik ze dan aan-prijzen bij mijne vrienden uit Campen-hout. Ik zond mijnen knecht den besten barbier haiken om den geester zijne kraai te schoeren. Dit nieuws mist hem zoo blij, dat hij bezig met scheren, zijnen kalant had geschoren in den brand liet een andere zou hem kunnen voor diep! Hij kwam in mijn huis aan, en met zijne buslagen verzekerde hij mij dat er in gansen het dopp geen betere barbier was dan hij; 't zijn mes was eerste klas; over eenige dagen had hij het nog gewet en 't ging er over gaan zonder dat ik het volde!

Daarom bog in zijn wijzen; en toen mijn hoofd al tamelijk lang kreeg: «Vriend, zei ik, het wordt scherenstijf!» «Ja, ja, antwoorde hij, wees maar gerust, ik weet zeer wel wanneer ik mijn mes moet gebruiken; 't zal niet lang meer duren; het haar begint reeds zacht te worden.» Daarop goot hij terug water, dat mijn haar nu zacht was. Maar, wel menschen toch! ik moest op mijn lippen bijten als hij aan 't schroeben ging met zijn moordenmes! «Vriend, zei ik, aem vlak af, ik heb 't niet genouwen om mijn vel af te trekken, maar om niet te schoeren.» «Man Gods, antwoorde hij, toen ik begon was uw vel zoo wit als melk en nu... is het zoo rood als bloed!» Dat is mij nooit overvallen! Ik held mij in en zei: «rap en spoekt U!» «Ja, pater, nog een oogenblik!» Maar dat oogenblikken duurde nog al lang. Ik ontving 'nen nieuwen doop en wederom ging hij aan het wijven. Dat was te veel. Ten einde godlid; 't gedaan of niet, 't moet nu wel zijn 'n ras ik opspringend. Verstomd en verlost stond hij mij te bekijken en te denken dat ik razend werd!

Het kwam dien man niet eens te bin-den dat de Europeanen een zachter vel hebben dan de Indianen die het van jong af vetten en amouren om te bet verharden tegen de zon. Daar stond hij zoo buiseld te zien en hij zei: «Pater, al mijne knast heb ik aan den dag ge-legt om uw hoofd klaar te schoeren, 't was beoekend dat 't ja, anouwe ik hem toe, ge zijt een fameuz barbier gij!... Nog nooit heb ik uw weergade tegenge-komen! (Indo-laa!). Dat is voor U, en God be-ware U!» en ik gaf hem zijn god!

Pier en trotsch over zijn welgelukken naar hij afscheid met diepe bagtingen, en van toen af ging hij aan ledereen vertellen dat hij ons den Pater schoer en dat het toch zoo wel was.

Daarom kreeg hij meer kalanten maar het spijt mij 't te moeten zeggen dat hij zijnen Pater kwijt was.

Wu gansch toegeneen
Pater Theodorus,
Missionaris in Oost-Indië,
Dalhousie den 11 den September 1913.